

מ"ת 40446/12/19 - מדינת ישראל נגד טארק דאוד, בילאל נזאל, חדיפה דאוד

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 40446-12-19 מדינת ישראל נ' דאוד (עציר) ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. טארק דאוד (עציר) 2. בילאל נזאל (עציר) 3. חדיפה דאוד (עציר)

החלטה לעניין תשתית ראיתית לכאורית בעניין המשיב 2

הליך ומעשים:

השתלשלות ההליך:

ביום 16.12.19 הוגש כנגד המשיבים כתב אישום המייחס להם עבירות של **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין ו**רצח בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 301(א)(1) לחוק. למשיבים 1 ו-2 יוחסו בנוסף עבירות של **נשיאת נשק ותחמושת**, לפי סעיף 144 (ב) רישא וסיפא לחוק ו**שיבוש מהלכי משפט**, לפי סעיף 244 לחוק. יחד עם כתב האישום הוגשה כנגדם בקשת מעצר עד תום ההליכים.

בד בבד עם הגשת כתב האישום כנגד המשיבים, הוגש באותו עניין, כתב אישום נפרד כנגד שניים, סאמי עראר ועבדאללה רשק. לסאמי יוחסה עבירה עיקרית של רצח, ולעבדאללה יוחסה עבירה של סיוע לרצח. סאמי נעצר בהסכמה עד לתום ההליכים נגדו, ואילו עבדאללה שוחרר ממעצרו, לאחר שמצאתי כי הראיות בעניינו אינן מספיקות ולו לכאורה.

דיוני המעצר התמשכו, וב"כ המלומד של משיב 2, עו"ד גיל פרידמן, ביקש כי תינתן החלטה בעניין מרשו בהקדם, לאור העובדה שבמובחן משני המשיבים האחרים, הטיעונים בעניינו הושלמו ביום 22.7.20. לפיכך, ומשמצאתי כי הצדק עם הסניגור המלומד, ניתנת החלטתי זו בעניינו של משיב 2 בלבד.

המעשים המיוחסים למשיבים:

לפי עובדות כתב האישום, בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה ומסיבות שאינן ידועות לה, קשרו המשיבים קשר עם סאמי, עבדאללה ובהא להמית את באסל עאסי, דודם של משיבים 1 ו-3.

בהתאם לקשר ולצורך קידומו הגיעו המשיבים 1-2, סאמי ועבדאללה ל"מעבר אליהו" ועברו מישראל לקלקיליה שבשטחי הרשות הפלסטינית, שם פגשו את משיב 3. החמישה תכננו כיצד ישימו קץ לחייו של באסל ושוחחו אודות פרטי הקשר. בהמשך שינו המשיבים את התכנית וסיכמו כי ימיתו את באסל, בשעה שמשיב 3 יסיע אותו מקלקיליה לכפר ברא.

סמוך לשעה 18:00, נסעו המשיבים, סאמי ועבדאללה, בסקודה ובאיסוזו, חזרה מקלקיליה, דרך "מעבר אליהו", לביתו של בהא בג'לג'וליה. כתב האישום מציין את נסיעתם של משיבים 1 ו-2, יחד עם סאמי מג'לג'וליה לכפר ברא וחזרה.

בסמוך לשעה 20:00 נסעו משיבים 1-2 וסאמי מביתו של בהא בג'לג'וליה לכיוון כפר ברא, כשהם מצוידים באקדח טעון בתחמושת ובכובעים. משיב 2 וסמי הדביקו סרט הדבקה על לוחית הזיהוי של האיסוזו, והשלושה ארבו לבאסל בצד הדרך.

בסמוך לשעה 20:35 הסיע משיב 3 את באסל, ברכב טרנספורטר, דרך מעבר אליהו, אל נקודת המארב. בשלב כלשהו עבר באסל לשבת במושב האחורי.

משיב 3 ובאסל הגיעו לנקודת המארב בכפר ברא, או אז עקפו השלושה ברכב האיסוזו את הטרנספורטר, חסמו את דרכו ונעצרו. משיב 3 בלם ופגע באיסוזו. לאחר מכן, המשיכו שני כלי הרכב בנסיעה איטית כשהם מקבילים וקרובים זה לזה. בשלב זה פתח משיב 1 את החלון הימני אחורי של האיסוזו, שלף את אקדחו וירה, מספר יריות, לעבר החלק האחורי של הטרנספורטר, מקום בו ישב באסל.

בהתאם לתכנית הקשר, פתח משיב 3 את דלת הנהג של הטרנספורטר ויצא בריצה לעבר שדה סמוך, בעוד שמשיב 1 יצא מהאיסוזו, התקרב לטרנספורטר והמשיך לירות עוד מספר יריות לעברו.

כתוצאה מהירי נגרם מותו של באסל מפגיעה בראשו, בצווארו ובגבו.

לאחר הירי, חזר משיב 1 לאיסוזו, והשלושה נמלטו בנסיעה מהירה לכיוון מחלף מורשה. משיב 1 הסליק את האקדח בשדה, צפונית למחלף מורשה. משיב 2 וסאמי הורידו את סרט ההדבקה מעל לוחיות הרישוי של האיסוזו והשלושה המשיכו בנסיעה למחלף מורשה, שם אסף עבדאללה את משיבים 1-2, על מנת למלטם והסיעם לבית אמו של בהא בתל אביב. סמי נסע להוד השרון באיסוזו ולמחרת דאג לתיקונה, במטרה להעלים את סמני הפגיעה שנגרמו לה בזמן הרצח.

המחלוקת בין הצדדים:

הצדדים חלוקים על עצם הקשר של משיב 2 לאירוע, על נוכחותו בזירת האירוע ועל נהיגתו באיסוזו בשעת הרצח. בעוד שהתביעה מייחסת למשיב 2 השתתפות פעילה ברצח ובתכנונו, בין השאר, על ידי נהיגתו באיסוזו בעת הרצח, טוענת

ההגנה כי המשיב כלל לא נכח באירוע ומשכך גם לא נהג באיסוז.

תמצית טענות התביעה:

התביעה טענה כי סאמי אינו עד מהימן, אך עם זאת גרסתו המתפתחת מתאימה להיותו "עד שותף", אשר נקט בדרך שקרית, כדי להגן על עצמו; לגרסתו קיימים חיזוקים, בין השאר בדמות הודעותיה של ק'; תמונות וצילומים של המעורבים ב"מעבר אליהו"; תמונות המשיבים 1-2 ועבדאללה, כפי שנקלטו במצלמות האבטחה ברחוב קבוץ גלויות בתל אביב.

תמצית טענות ההגנה:

ב"כ משיב 2, טען כי מרשו כופר במעורבות באירוע. עם זאת לצורך דיון זה הסכים לעובדות מסוימות, בהן: נסיעתו של מרשו דרך "מעבר אליהו"; נוכחות כל המשיבים בקלקיליה ביום האירוע והימצאותם יחדיו בשעה 18:45, בביתו של בהא בג'לוליה. כך גם לגבי הגעתם של משיבים 1-2, יחד עם עבדאללה, לבית אמו של בהא ברחוב קבוץ גלויות בתל אביב.

לטענת ההגנה אין כל ראיה על שהמתרחש בטווח הזמנים שבין 18:45 לבין הגעת משיב 2 לתל אביב. המסכת הראייתית חסרה ראיה פורנזית ועצמאית כלשהי הקושרת את משיב 2 לאירוע הרצח: "ולטעמי הוא נשאר בביתו" של בהא ואח"כ הם באו ואספו אותו לת"א; המצב הראייתי דומה לזה הקיים בעניינו של עבדאללה; מדובר בראיות נסיבתיות, המבוססות על עדותו של סאמי. האחרון מסר גרסאות מפוקפקות והביע נכונות אף לשקר כדי לזכות במעמד של עד מדינה. התביעה מצידה הסכימה כי אין המדובר בעד אמן וכך קבע אף בית המשפט בהחלטת השחרור של עבדאללה. לפיכך, אין לתת אמון בדבריו של סאמי, ובגרסתו השקרית בה הוא מרחיק עצמו ממעורבות באירוע; טענתו של סאמי כי משיב 2 החליף אותו בנהיגה באיסוז, אינה סבירה, כך גם תיאורו את ההתרחשות בעת הירי; התיק לוקה בחולשה ראייתית משמעותית שנובעת מכך שלמשיב 2 לא יוחד כל תפקיד באירוע. סאמי נהג, משיב 1 ירה "אז מה עשה שם בילאל?"; הרצח חסר מניע; בהא נורה ביום 9.10.19, עת ישב עם משיבים 1 ו-2 בחצר ביתו. משפחתו של בהא חושדת במעורבותם של משיבים 1 ו-2 ברציחתו ומכאן שהמשפחה בעלת מניע ברור לנקום במשיב 2, וכך אף יש להתייחס להודעותיהם. המאשימה עצמה מצאה שלא להתבסס על גרסתם; לא ניתן לקשור את חתיכת האיזולירבנד שנתפסה באירוע למשיב 2, וממילא זו נתפסה מקץ שבועיים מיום האירוע ובמקום אחר מזה בו הוסרה מלוחית הזיהוי;

עיקר הראיות:

הצדדים שטחו טיעוניהם בכתב ובעל פה וחומר החקירה הוגש לעיוני.

על ההתרחשות ניתן ללמוד בעיקר מתוך הודעותיו של השותף לרצח סאמי עראר, אשר בשלב מסוים החל לשתף פעולה ולמסור את גרסתו לאירועים, לכך יש להוסיף חיזוקים שונים המאששים ותומכים בגרסתו. בתחילה הרחיק עצמו סאמי ממעורבות באירוע, תוך שסיפק גרסה שקרית לפיה פגש ביום הרצח, באופן תמים, את משיבים 1-2 ובהא ואף נתן לבהא את רכב האיסוז שברשותו, לאור בקשתו של האחרון להיעזר בו לצורך הובלה. אמרתו של סאמי מיום 24.11.19, אשר זכתה לכינוי "היפוך הלבבות", היא זו בה החליט, לדבריו, לחשוף את האמת. בחקירה זו כמו גם בחקירות ההמשך, עמד סאמי על כך שעתה הוא מוסר גרסת אמת ותיאר את חששו מכך "שפתח" על האחרים.

לדבריו, הוא עצמו לא היה בסוד העניינים, הגיע לזירה בתמימות והופתע מביצוע הרצח. סאמי פירט על מפגש בביתו של משיב 1 ביום הרצח אחר הצהריים, מפגש בו נכחו, פרט לו עצמו, המשיבים ועבדאללה. באותו מפגש רקמו המשיבים, את הפגיעה בבאסל. משיב 1 אמר למשיב 2: "אנחנו הולכים אליו הביתה, חודיפה דופק אצלו בדלת, הוא מכיר את חודיפה, יפתח לנו את הדלת ונגיד לו שלום וננשק אותו ונרד ונעלה באוטו עם עבדאללה...". משיב 3 אמר בהמשך: "לא, לא, תשכחו מפה, בערב אני צריך להביא אותו לבית שלו בכפר ברא". סוכם: "טוב חאלס בכפר ברא, נפגוש אותו שם" (הודעת סמי מיום 24.11.20, עמ' 3, ש' 29-36). סאמי מסר לחוקריו כי לא ידע על מי מדובר ומה הכוונה ב"ננשק אותו". מעבר לשאלה ששאל בעניין ואשר את תשובתה לא הבין, לא רצה לשאול יותר.

עוד תיאר סאמי בפירוט, בין השאר, את נסיעתו עם משיבים 1 ו-2, ברכב האיסוזו, לזירה בה התרחש הרצח; בהיותם בדרכם הורה לו משיב 2 לפנות לדרך חשוכה בהסבירו לו: "שנעמוד פה ונראה את חודיפה שהוא יבוא". עוד אמר לו משיב 2: "יש בחור עם חודיפה, שטארק אולי ירביץ לו, בו נעשה משהו במספרים של האוטו" כדי שלא יקלטו במצלמות. לפיכך, הדביקו משיב 2 וסאמי, איזולירבנד על לוחיות הזיהוי של האיסוזו; הוראתו של משיב 2 לסאמי: "תביא לי לנהוג ותעלה מאחורה...למה שחודיפה יבוא, אני רוצה לעצור אותו". סאמי פינה את מקומו למשיב 2 שהמשיך מרגע זה בנהיגה; ההמתנה במקום המארב להגעתו של משיב 3, שהסיע את באסל למקום והדיאלוגים בין משיבים 1 ו-2 באותה עת. כך למשל אמר משיב 2 למשיב 1: "הנה הוא יושב מאחורה" ומשיב 1 שאל: "איפה הוא? החושרמוטה, הבן זונה הזה?". וכן אמירתו של משיב 2: "בוא נעצור אותו פה ונגמור את זה פה"; הגעת רכב הפולקסווגן נהוג על ידי משיב 3; הירי של משיב 1 לעבר הרכב באמצעות אקדח בצבע כסף ופירוט אופן הירי מתוך האיסוזו כולל שלב שבו יצא משיב 1 מהאיסוזו וירה לעבר הפולקסווגן בעמדו לפניה.

לכך יש להוסיף: פירוט שיחות שניהלו המעורבים במהלך היום; השארת מכשירי הטלפון הניידים של משיבים 1-2, על ידי משיב 2, בביתו של בהא, בעוד שסאמי התנגד להשארת מכשירו אצל בהא ולקח את המכשיר עמו; הסרת האיזולירבנד מלוחית הזיהוי של האיסוזו וזריקתו על הארץ לאחר הרצח; הסתרת הנשק בצד הדרך על ידי משיב 1, על פי הנחייתו של משיב 2 שאמר: "שים את הנשק פה ונחזור וניקח אותו אח"כ"; שיחת הטלפון מסאמי לעבדאללה, בהוראתו של משיב 2, מיד בתום האירוע; איסופם של משיבים 1-2 על ידי עבדאללה, ונסיעתו של סמי לחברו יוסי מסילתי; תיקון האיסוזו שניזוקה במהלך האירוע, על ידי סאמי, למחרת האירוע.

בעימות שבוצע בין משיב 2 לסאמי. נשאל סאמי מה היה תפקידו של משיב 2 והשיב: כי הוא היה באיסוזו איתם "ישב מקדימה על ההגה" (עמ' 133 לעימות, ש' 27-35).

החידוקים לגרסתו של סאמי: מסלול האיסוזו, על פי נתונים שהתקבלו מחברת פוינטר. הצילומים מתעדים את מסלול נסיעת האיסוזו גם לאחר הרצח ואינם מדגימים כניסה לתוך ג'לג'וליה. נתון זה עומד בסתירה להשערה שהעלתה ההגנה, לפיה משיב 2 לא נטל חלק ברצח אלא שההגנה בביתו של בהא עד שהאחרים הגיעו אליו ואספו אותו עמם לתל אביב; התאמת נזקים בין האיסוזו לטרנספורטר שמלמד על "מגע תאונתי בין שני כלי הרכב ב-3 נקודות התאמה". מתיישב עם דברי סאמי לפיהם פגע הטרנספורטר בחלקה האחורי של האיסוזו; תובנות מפלטי שיחות של משיב 2 ביום הרצח, מהן עולה כי שיחתו האחרונה היתה בינו לבין משיב 1 בשעה 19:04 ולאחר מכן דמם המנוי עד לשעה 22:49; תמונות האיסוזו והטרנספורטר כפי שנקלטו במערכת המצלמות המשטרתית, ומתיישבות עם גרסתו של סאמי באשר למיקומו במהלך היום; דו"ח צפייה - בידוק מצלמות "במעבר אליהו" המדגים את מעבר האיסוזו (וכן הסקודה), ב"מעבר אליהו" ומתעד בצילומים את נוכחותם של משיבים 1-2, סאמי ועבדאללה במעבר; מצלמות האבטחה מרחוב קבוץ גלויות בתל אביב המתעדים את נוכחותם של משיבים 1-2 ועבדאללה במקום; חו"ד מעבדת נשק - מז"פ, הקובעת כי הקליעים נורו כולם מכלי נשק אחד. נתון המתיישב אף הוא עם גרסתו של סאמי על הירי; חוות דעת מומחה מעבדה ניידת לפיה "כלי הנשק שבאמצעותו בוצע הירי היה חייב להיות סמוך לדופן שמאל של המכונית". מסקנה המתיישבת עם דבריו של סאמי: "...והתחיל ירי של טארק על האוטו, על החלק השמאלי שלו..."; חוות דעת של המרכז לרפואה משפטית לפיה המנוח נמצא יריו ברכבו וממצאי הפגיעה בו יכולים להתאים למעבר קליעים דרך שמשות רכב, מסקנה המתיישבת אף היא עם תיאור הירי ע"י סאמי; האיזולירבנד שנמצא בכביש 4 (דו"ח תפיסה - החוקר אריאל אטיאב, מיום 26.9.19).

משיב 2 שמר על זכות השתיקה בחלקן הארי של חקירותיו. בהודעתו מיום 3.12.19, שלל מעורבות באירוע, טען כי אינו זוכר מה עשה ביום הרצח, וכן שסאמי משקר וטופל עליו אשמת שווא.

דין ומסקנות:

כפי שציינתי בהחלטתי, עת דנתי בעניינו של עבדאללה, הודעותיו של סאמי, מתפתחות ומתפתלות. הוא מרחיק עצמו מהמעשים ולמצער מידיעה והבנה למתרחש. לכך יש להוסיף את הצעתו לחוקרים למסור גרסה שקרית, באם יחפצו בכך. אף התביעה קבעה כי אמינותו מפוקפקת.

השאלה עליה יש לתת מענה אפוא, בשלב זה הינה: האם די בראיות המפורטות לעיל ובשים לב לאמינותו המפוקפקת של העד המרכזי - סאמי, כדי לקבוע קיומה של תשתית ראייתית מספקת לצורך מעצרו של משיב 2? סבור אני כי יש להשיב על שאלה זו בחיוב.

ראשית, ברי כי סאמי הרחיק עצמו מאחריות לאירועים, מידיעה מוקדמת, מנטילת חלק בתכנונם ומהבנת המתרחש. עם זאת כבר בהודעתו השנייה קשר את עצמו למשיבים 1-2, גרסתו מפורטת, והוא אף מציין דיאלוגים מהותיים להם היה עד. הוא אינו חוזר בו ומתמיד ואוחז בגרסתו, גם בעימות מול משיב 2. משנמצאו חיזוקים לדבריו, די בכך, לשלב זה, בכדי לאמץ גרסתו.

ואדגיש: עניינו של משיב 2 שונה מזה של עבדאללה. בעניינו של עבדאללה, כפי שציינתי בהחלטתי שם, גם לו היה ניתן אמון בגרסתו של סאמי, לא היה די בכך כדי ליצור תשתית ראייתית מספקת להיותו של עבדאללה בסוד העניינים, ולהוביל למסקנה אחת בלבד בעניינו, מה שאין כן בעניינו. ביחס למשיב 2, מלאות הודעותיו של סאמי בפרטים מפלילים על מעורבותו ברצח ואין עומדות לבדן. גרסתו נתמכת ומחוזקת בראיות אובייקטיביות כפי שפורט מעלה.

גם עתה, שעה שב"כ משיב 2 שטח טיעוניו בפניי לא נשמעה מפיו גרסה סדורה ועניינית, המסברת את האוזן, באשר למעשיו ולמיקומו של משיב 2 בעת הרצח. נוכח אי מסירת גרסה עניינית בעת החקירה, ברי כי לא ניתן להסתפק בהשערות שמועלות עתה, ללא כל ביסוס או תימוכין להן בחומר הראיות.

סוף דבר:

אני מוצא אפוא כי די בתשתית הראייתית שהציגה התביעה כדי לבסס, עקרונית, החלטה בדבר מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

ניתנה היום, ב' אב תש"פ, 23 יולי 2020, בהעדר הצדדים.